

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נֶאֱלָמַר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

פְּרֻשֵׁת עֵינֵי חַמְד

יִצְחָק אֲרִיאֵל בֶּן טוֹבָה

לְרֹפְאוֹת כָּל חוֹלֵי ע"י וּבְכַלְמֵי צִיּוֹן בֶּן צ'חלה ולהצלחת ורפואת יהודה אריה בן רחל ברכה וב"ב

פְּרֻשֵׁת דְּבָרִים - לְקַלְקֵל עַל מְנַת לְתַקֵּן

"עַל נְהָרוֹת בְּבֶל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן. עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ כְּנֹרְתֵינוּ, כִּי שָׁם שְׁאֲלוֹנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְלֵינוּ שְׁמָחָה, שִׁירוֹ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן, אִיךְ נִשְׁיֵר אֶת שִׁיר ה' עַל אֲדַמַּת נֶכֶר" (תהלים קלז, א-ד)

עבודה זרה שנאמר "ותוללנו שמחה". באותה שעה נשבע הקב"ה לישראל, אתם שלטתם בעצמכם וקטעתם אצבעות ימינכם, אף אני (איכה ב, ג) "השיב אחר ימינו מפני אויב". ואינה חוזרת, אלא אזכיר אתכם, שנאמר "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני".

אנו מוצאים תיאור נעלה של מסירות הנפש והקדושה, האם יכול אדם להעלות, ולו בדמיון המופלג ביותר, התעלות כה עצומה, כמו ויתור על הסגולה והעילאה של שירה, להפסיד במודע ובהכרה מלאה כלים כאלה, כלי קודש ושירה המרגנים את לבות אלפי ישראל כדי לחבבם על אדון העולמים. אצבעות, שנועדו ופעלו כדי להכניס רוח קדושה בלבבות ישראל, מקצצים את אצבעותיהם המאומנות לפרוט על המיתרים הללו, הכל כדי שלא תתחלל השירה הקדושה, זו המרגינה את הלבבות בלהב הקדושה!

איה הסופר ואיה האמן, שיוכלו להגדיר ולצייר את הכוח הטמיר שנתגלה אז בלוויים, שקיבלו על עצמם במודע להישאר בעלי מום כל ימי חייהם, כשהם מפסידים בכך גם את הנחלה וירושת הכבוד, את יחוס אבותיהם, כדאי להם לקלקל לעצמם את הכל, ובלבד לשמור על התיקון העצמי שלהם.

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס
רב ק"ק "עין חמד" - מבשרת ציון

מסופר בחז"ל: "אמר להם נבוכדנצר, מה אתם יושבים ובוכים, הכינו עצמכם, עד שאנו אוכלין ושותין אני מבקש שתעמדו ותקישו לפני ולפני עבודה זרה בכינורות שלכם, כדרך שהייתם מקשין לפני אלוקיכם".

מסתכלים אלו באלו, ואומרים, לא דיינו שהחרבנו את מקדשו, אלא עכשיו אנו עומדים להקיש לפני הננס הזה ולפני העבודה זרה הזו. ר' יצחק בר טבלא אומר, למה הדבר דומה, למלך בשר ודם שנשא בת מלכים, אמר לה: 'עמדי והשקיני כוס אחד', ולא רצתה להשקותו, כעס עליה והוציאה מתוך ביתו והלכה ונישאת למוכה שחין. אמר לה: 'עמדי והשקיני כוס אחד', ואמרה: 'ריקה, בת מלכים הייתי ונישאתי למלך, ועל שאמר לי השקיני כוס אחד ולא רציתי להשקותו, כעס עליי והוציאני מתוך ביתו, שאילו השקיתיו, הייתי מוסיפה על כבודי כבוד, עכשיו אתה אומר לי עמדי והשקיני?!'.

עמדו כולם ושלטו בעצמם, ונטלו אליוני ידיהם לתוך פיהם ומרצצים אותם "שירו לנו משיר ציון". 'לא נשיר' לא נאמר, אלא 'איך נשיר'. מראים אצבעותיהם, ואומרים, היינו כפותים ונתקטעו אצבעותינו, וכן הוא אומר (עזרא ח, טו) "ומגני לוי לא מצאתי שם" שם היו, אלא שלא היו יכולים להקיש בכינורות.

כיוון שידע כן נבוכדנצר, עמד והשליך מישראל תלי תלים של הרוגים, אף על פי כן היה להם שמחה, שלא אמרו שירה לפני

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה ישי בן גילה יניב בן גילה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שמאיר ישראל בן רחל ברכה-ליאור יהושע סומך וב"ב יהודה אריה בן רחל ברכה יענת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה רחל ברכה בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונית שולמה ודנה דוד וב"ב כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רוחמה חגית בת גילה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"ל צ' הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א שמאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה אורן בן אסתר ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן סעדיה יענת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית אליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם בחרם בן כיריה מוריה בת רחל ברכה טובה בת אורה יהודה אריה בן רחל ברכה שולו בן מזל פתימה כל עם ישראל

13/07/2013		ו' אב תשע"ג	
פרשת דברים			
הפטרה: "חזון ישעיה" - ישעיה פרק א			
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ם	19:10	20:30	21:18
ת"א	19:26	20:31	21:15
חיפה	19:19	20:32	21:19
ב"ש	19:25	20:27	21:15

העלון מוקדש לרפואת פנינה בת פלורה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולילד אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---------------------------------------	---	--

שאלה ?

האם מותר להסתפר ולגזוז ציפורניים בשבוע שחל בו תשעה באב?

תשובה !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

לדעת הספרדים ועדות המזרח אסור מדרבנן להסתפר ולהתגלח בשבוע, שחל בו תשעה באב החל מצאת השבת, בין שער הראש ובין שער הזקן. אולם שפם המפריע לאכילה מותר לגלח. ומנהג עדות האשכנזים, שלא להסתפר ולהתגלח מיום י"ז בתמוז ועד לאחר תשעה באב. אולם לנשים מותר להסתפר אף בשבוע זה. ילדים קטנים אסור לספר בשבוע זה, ואפילו קטנים שטרם הגיעו לגיל חינוך. ואף אם אירע ברית מילה בימים אלו של השבוע, שחל בו תשעה באב, אסור לסנדק ולאבי הבן להסתפר ולהתגלח לכבוד המילה. וכן נוהגים להחמיר שלא לגזוז ציפורניים בשבוע שחל בו. אולם מי שציפורניו גדולות יש להקל ולגוזזם. וכן אשה הצריכה לטבול במקווה טהרה מותר לה.

מֵדַת הַכַּעַס

עד כמה על האדם לתקן את מידותיו ובמיוחד את מידת הכעס. להלן סיפור מופלא המראה בעליל מהו הנזק האדיר העלול להיגרם בשל חוסר השליטה במידת הכעס. להלן סיפור מופלא המעובד מהספר 'הסר כעס מלבך': ולהלן העובדות כפי שמצוינות בהסטוריה- ביום **תשעה באב ה'תרע"ד (1914)** פרצה מלחמת העולם הראשונה הידועה כ**מלחמה הגדולה**. מלחמה עקובה מדם שסתיימה רק בשנת 1918- כעבור ארבע שנים! מימדי האסון היו עצומים בכל קני מידה- **במלחמה נהרגו כ-10 מיליון בני-אדם וכ-20 מיליון הפכו ל"ע לנכים לשארית חייהם**.

מדוע פרצה מלחמה זו? את הנימוק הנורא גילה אחד מהשרים דאז, שהיה בסוד העניינים, והרי הוא לפניכם: בשנת ה'תרע"ד שר החוץ הרוסי סזנוב ניהל משא ומתן עם ממשלת גרמניה בקשר למתיחות בגבולות בין הצדדים, והגרמנים דרשו ממנו שרוסיה תבטל את הגיוס הצבאי, שהחלה בו. דרישתם באה בדיוק ברגע הכי לא מתאים. מדוע?

לשר סזנוב הייתה תאוה לדגים בצורה יוצאת מהכלל ובכל הזדמנות אכל 'מהמעדן'. לרוע מזלו באותו יום המשרתת שבישלה עבורו הקדיחה את תבשילו והכינה לו דגים מעט שרופים. בראות השר את תוצאות המשרתת, רתח וזעם עליה והכעס אחז בו בכל פינה. **בדיוק באותם רגעים הוא קיבל טלפון מגרמניה לגבי המשך ניהול המשא ומתן.**

מחמת שהשר היה כעוס ורגוז, ובאותם רגעים דעתו 'צללה' והיא לא הייתה 'צלולה' בלשון המעטה, הוא השיב בטלפון את תשובותיו בזעם מתוך כעס ותסכול עצום. ומחמת שהשליח הגרמני לא ידע, שתשובת השר מושפעת מהדגים, הוא פירש זאת ככעס אמיתי וחוסר רצון להגיע להסדר ופשרה, וזה קומם אותו עד מאוד, שהשר הרוסי אינו משתף פעולה בנידון. זעמו של השליח הגרמני בער בקרבו ואף הוא התנהג באותה מטבע של כעס. **באותו לילה פרצה המלחמה האיומה, שהשתתפו בה מדינות המקיפות יותר מחצי מכדור הארץ! מרבית ההרוגים והפצועים כלל וכלל לא היו חיילים.**

אֲמוּנָה בַּמְּשִׁיחַ

מספר ר' שלמה, בנו של הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל: "בעבר ייצגתי כעו"ד בעל אולם שמחות בבעיות המשפטיות, שהיו לו. פעם הגיע אליו זוג וביקש להזמין את האולם לחתונה. הוא פתח יומן והם תיאמו תאריך. בעל האולם החל לרכוש מצרכים לצורך החתונה, לפי התפריט ולפי הכמויות שהם ביקשו, וכולם התארגנו לחתונה. ואולם כשהגיעו ההזמנות לאורחים, הם הסבו את תשומת לבם של בני הזוג שהתאריך שנקבע לחתונה הוא מוצאי תשעה באב, תאריך שלא עורכים בו חתונות ושמחות".

"בני הזוג והוריהם הגיעו בבהלה לבעל האולם, והוא אמר, שהוא מוכן לבטל את האירוע, ובלבד שישלמו בעבור הנזקים שנגרמו לו. הם לא ידעו מה עליהם לעשות, וכך התקשר אליי בעל האולם וביקש ממני לשאול לעצתו של אבי מורי הרב זצ"ל. באתי אל הרב ושאלתי אותו: 'האם עליהם לעשות את האירוע? ואם לבטל אותו – מי צריך לשלם בעבור הנזקים?'"

"הרב לא הסכים לענות לי על שאלותיי. אחרי שקצת לחצתי הוא אמר לי: 'מי אמר לך, שתשעה באב לא יהיה יום של שמחה? שאני אפסוק פסק הלכה, שיוצא מתוך הנחה שגם השנה יהיה תשעה באב? לא מוכן!'. בכל אופן צריך תשובה, השבתי. אך הרב בשלו: 'אני לא עונה תשובה על שאלות כאלה'. משהמשכתי להתעקש, הפנה אותי רבינו לעיין בספר פלוני שבו נכתבה תשובה הלכתית לעניין זה. פתחתי את הספר וראיתי את התשובה. שאלתי את הרב האם התשובה שם נכונה, והוא אמר לי: 'כן'. אבל הוא לא היה מוכן בשום פנים ואופן להוציא מפיו פסק הלכה שיוצא מתוך הנחה שהמשיח לא יבוא עד תשעה באב, והוא יהיה יום אבל.

מְנוּיִים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הַקְדַּשְׁת הָעֵלוֹן

נתן להקדיש את העלון לעלוני נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לְשִׁאלוֹת בְּהִלְכָה

לשאלות נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633

רבי שמחה זיסל זיו זצ"ל הידוע כ'סבא מקלם' - נולד בשנת ה'תקפ"ד (1824) בקלם שבליטא. מראשי תנועת המוסר. יחוס משפחתו מגיע למהר"ל מפראג, ר' עקיבא איגר, ר' אברהם ברוידא ועוד רבים. עוד בילדותו התבלט בכושר מנהיגותו. מחונן בכישרונות עצומים והפליא את מלמדיו בקושיותיו החריפות. לשקדנותו לא הייתה גבול. הוא הסתגר בחדרו וכמעט לא יצא מפתחו, למעט במקרים דחופים. **ישן במשך היממה כשעתיים וחצי כאשר חילק את השינה לחמש פעמים, חצי שעה בכל פעם** (כדי שלא לטעום טעם מיתה). בימי השבוע לא היה פושט את בגדיו ולומד כל הלילה. הייתה לו קביעות ללמוד שתיים עשרה שעות רצופות. נודעה זהירותו בממון אחרים. הקפיד מאד, לבל יתארוהו בתארים. לא נתן לתלמידיו לקום מפניו או לכנותו בתואר רב!

הגיע לשליטה גם על הרהורי ליבו והגיע לשליטת מחשבה עצומה, עד שהיה נוהג לחזור בערבים על מחשבותיו של כל היום שעבר כדי לבקר אחריו. גדר על עצמו, **שלא לאכול מרק פירות במשך כל חייו**, כאשר הרגיש תאוה יתרה לזה. אף פעם לא הוציא אנחה בנוכחות בני אדם, גם כשהיה חולה מסוכן וסבל מכאבים קשים, כדי לא לגרום צער ואי נעימות לסובביו. פתח בית-מוסר בעיירה זאגר (קובנה). הקים בקלם את בית תלמוד תורה. בשנת ה'תרל"ו (1876) הסתבך בית-התלמוד מצד השלטונות, לאחר הלשנות בדבר הסתה והרב מחלץ בקושי רב ובעקבות המקרה נאלץ לשנות את שם משפחתו מברוידא לזיו. בית התלמוד נסגר ונפתח מחדש בעיירה גרובין שבקורלנד (לטביה). נפטר ח' אב ה'תרנ"ח (1898). חי כ-74 שנים. ציונו בקלם.

אביו: ר' ישראל ברוידא. **אשתו:** בת ר' מרדכי מיוזז מקלם. **בנו:** ר' נחום זאב זיו (חותנו של ר' אליהו דסלר בעל "מכתב מאליהו").
בנותיו: רחל גיטל (נישאה לר' חיים יצחק זיו), נחמה ליבה הי"ד (נישאה לר' צבי הירש ברוידא)
מרבתי: ר' ישראל סלנטר (מחולל תנועת המוסר, ממנו למד בקובנה), ר' מרדכי גימפל ברוזינואה.
מתלמידיו: ר' אליהו לופיאן (בעל "לב אליהו"), ר' נתן צבי פינקל (ה"סבא מסלבודקה"), ר' ירוחם ליבוויץ (המשגיח ממיר), ר' יחיאל מיכל טיקוצינסקי (בעל "גשר החיים" ומנהלה של ישיבת "עץ חיים"), ר' יעקב משה חרל"פ (בעל "מי מהום"), ר' אהרן בקשט, ר' איסר זלמן מלצר, ר' משה מרדכי אפשטיין, ר' נפתלי טרופ, ר' יוסף יוזל הורוביץ, ר' אליעזר גורדון מטלז, ר' יצחק בלזר מקובנה ועוד.
מספריו: יחכמה ומוסר - בענייני תורה, מוסר ויראה יכתבי הסבא מקלם - חכמה ומוסר

אמו של רבי שמחה זיסל, הייתה אישה גדולה, ומפורסמת כלמדנית וצדקנית. היא הייתה בקיאה בהלכות עד כדי הוראה ובמיוחד בהלכות נשים. כל ימיה עסקה בצדקה וגמילות חסדים, בתור גבאית צדקה הייתה רגילה לאסוף נדבות בשעת לווית נפטרים לטובת העניים כפי שנהוג היה בעיירות הקטנות, גם כשנפטרה עליה בתה היחידה, לא שינתה ממנהגה זה והסתובבה בשעת הלוויה עם קופת הצדקה, כשהיא אומרת: "וכי משום שאני שרויה בצער ואבל, צריכים העניים לסבול?".

בספר "אור דניאל" מובא מעשה שארע עם אבי תנועת המוסר רבי ישראל סלאנטר זצ"ל. היה זה בעת הילוכו בשוק, פנה אליו אחד הסוחרים בשאלה: "רבי, כיצד חיים?". כשכוונתו לשאול איך מתפרנסים ומביאים טרף הביתה, אם עוסקים כל העת בתורה הקדושה. השיב לו רבי ישראל: "ואני שואל כיצד מתים!?", כשכוונתו לומר עם איזה מטען רוחני - תורה, מצוות ומעשים טובים, יגיע האדם ביום פקודה! הלך הסוחר כל אותו היום, כששאלתו של רבי ישראל מהדהדת בראשו "כיצד מתים!". בערב החליט החלטה נחושה - **עוזב הוא את מסחרו וטומן עצמו בבית המדרש**. אותו סוחר הוא לא אחר מאשר רבי שמחה זיסל "הסבא מקלם", שהפך לאחד מגדולי תנועת המוסר וראש ישיבת קלם!

על ענותנותו המופלאה ניתן ללמוד מן הסיפור שלפננו שהובא בספר "תנועת המוסר": פעם ה'סבא מקלם' השתתף בחתונת תלמידו רבי אליהו דוב ליזרוביץ, בעיר לנדברובה. לפני החופה העלה לדין דבר הלכה על טבעת הקידושין והתלקח ויכוח ער בין הנוכחים, והנה באותו זמן הגיע אל המקום רב העיירה. כאשר נודע לרבי שמחה זיסל, שזהו המרא דאתרא, הפסיק מיד להשתתף בוויכוח ההלכתי ולא הוציא כל הזמן הגה מפיו, עד שהתקבל הרושם כאילו אינו כלל בן-תורה. **כל זאת מפני חששו שמא יפגע פגיעה כלשהי בכבודו וערכו של הרב**.

כאשר היה הצדיק חולה היה פונה לחובש. וכל כך למה? לסמוך על "ביטחון" בלבד, שה' יתברך יעזרהו בלי עזרה מרופא - לא רצה, כי אולי אין בטחונו שלם, ולא ירפאוהו מן השמים. מאידך, להעזר ברופא לא רצה, פן חלילה, ישים מבטחו בו ולא בה' יתברך. לכן מצא פתרון: "חובש". מחד גיסא, הוא עושה את ההשתדלות כדי שלא תבוא רפואתו בדרך "נס", שהרי גם החובש יכול לעשות הרפואה הדרושה, אבל מאידך גיסא, יודעים הבריות שעל "חובש" אי אפשר לסמוך, וצריכים להתפלל לה' שיצליח החובש במלאכתו ויכוון לרפואה האמיתית. [לב אליהו]

רבי שמחה זיסל לא נטל לעצמו אף פרטה אחת, לא משכר עמלו בגיוס הכספים, וגם לא מכל עבודתו החינוכית בישיבה. פעם כשחזר ממגביותיו מסר לידי הגבאים חצי סיגריה. לתמהונם, סיפר להם שבזמן סיום שליחותו נשארה אצלו חצי סיגריה זו, אשר רק חציה הספיק לעשן בימי מסעותיו על חשבון המוסד. ובכן עתה שסיים כבר המלאכה הוא מחזירה לרשות הגבאים... [תנועת המוסר ח"ב]

עד כמה שהיה דואג לטובת הזולת תעיד העובדה הבאה. פניו של ר' שמחה זיסל, הסבא מקלם זצ"ל, זהרו תמיד בימי שבת קדש בהוד קדושת השבת. פעם אחת נבהלו תלמידיו שומעי לקחו לראותו בשבת כבימות החול, וזוי השבת נעלם כליל מעל פניו. כך בליל שבת, ובכל אותה שבת. במוצאי שבת לאחר ההבדלה נאנח הסבא מקלם זצ"ל ואמר: "פרץ סמולנסקין מת (הוא היה מהמשכילים שבדור ההוא, והיה מפורסם בשינאה עיוורת לתורה וללומדיה). מי יוכל להתבונן ולהכיל צער הנשמה בבואה לעולם האמת ובעמדה בדין!" [עלי שור]

מסופר על הסבא מקלם שרוב ימי חייו היה חולה לב אנוש, אך תמיד חשש, שסיבת חולשתו היא בגלל עצלות. ביומו האחרון כששכב על משכבו מתוך חולשה רבה, סבר כי זו שוב עצלות, ננער ממיטתו, נעל נעלים והתחיל להתהלך בחדר, עד שנכח לדעת כי באמת אין זו עצלות אלא חולשה אמיתית. שב למיטתו, ותוך כדי חליצת נעליו, נפטר.

מסגולותיו: סגולה לבנים שיקדש את הכלה בטבעת של כסף, עגולה מבפנים ומרובעת בחוץ, מקובל בירושלים עיה"ק, שזו סגולה נפלאה לבנים, אפילו אם הכלה עקרה.

למי שיש את התמונה/הציור של הצדיק או תמונה של הציון- נא ליצור קשר עם המערכת

על כמה עלינו להיזהר מכל דיבור היוצא ממנו - אי אפשר לתאר ולשער. לעיתים האדם ניזוק באופן ישיר מדיבור בעבר ועל כך עלול לשלם שנים רבות ואינו מבין מדוע. מנסה הוא סגולות שונות ומשונות אולם חש הוא כי שערי תפילה נעולים וכלל וכלל אינו מודע שהוא הגורם הבלעדי למה שמתרחש. על כך סיפר הרב מנחם שטיין שליט"א מעשה מצמרר שאירע לפני מספר שנים בארץ: "לפני מספר שנים, נכחתי עם אחד מגדולי ישראל בחתונה של אחת מבנות הסמינר, באולם 'פרדייז' בבאר שבע. סידרנו את החופה והקידושין, ובסיומה עשינו את דרכנו לרכב, להחזיר את אותו גדול ישראל אל ביתו. והנה, עוד לפני שנכנסו אל הרכב, ניגשה אלינו לפתע בחורה מבוגרת כבת 35.5 מהעיר 'אופקים' שעדיין לא זכתה להקים בית. **מאז שסיימה את לימודיה בסמינר, לפני כ 16 שנה היא מחפשת את זיווגה, אך ללא הצלחה.**

היא ניגשה אל אותו 'גדול תורה' והחלה לפרוץ בבכי קורע לב בפניו, ואמרה: "הרב מה יהיה איתי? מתי אזכה להקים את ביתי? שנים שאני מנסה ומחפשת את החתן שלי, אך ללא הצלחה". הדמעות חנקו את גרונה, והיא התחננה על נפשה: "הרב, הכלה הזו שחיתנתם כעת, הייתה אחת מילדות הגן שלי כשהייתי בגיל 20. אני הייתי אז הגננת והיא היתה בת 4-5. חלפו מאז 16 שנה, היא זכתה בחתן בן תורה נפלא, ואני כבר בת 35.5 ורואה כבר שערות לבנות בראשי. מה יהיה הרב? גם אני רוצה משפחה!", כך היא בכתה ללא סוף.

נכמרו רחמיו של אותו גדול תורה, שהגיב בשאלה שלא אפיינה אותו כלל, ושאל אותה: "תגידי לי בבקשה, האם אי פעם קיללת את עצמך? האם אי פעם דיברת כנגדך עצמך?". "אני עמדתי מהצד", ממשיך הרב מנחם שטיין שליט"א ואומר, "והתפלאתי נורא, שהרי בדרך כלל, הרב מברך את מי שצריך בברכה קצרה וממשיך הלאה. מעולם הוא לא שאל שאלה שכזו, זה לא הסגנון שלו. ה' פשוט שם לו את המלים בפה".

אותה נערה עצרה את דמעותיה לנוכח השאלה, וחשבה לכמה רגעים. לאחר כדקה, היא אומרת לרב: "כן! כן, כבוד הרב, זכור לי פעם אחת שקיללתי את עצמי. היה זה לפני 15.5 שנה כשהייתי בת 20 בתחילת השידוכים. באחד הימים, ניגש אליי אבא שלי והציע לי בחור מסוים וביקש ממני להיפגש איתו. ביררתי עליו כמה פרטים, ואכן התברר שהוא בחור טוב, אבל... גילתי דבר מסוים על המשפחה שלא היה תקין. ניגשתי לאבי ואמרתי לו, שאני לא רוצה לגשת לשידוך הזה, עקב הבעיה המשפחתית".

אבי שמע זאת והתנגד לדבריי באומרו: "נו אז מה? זה לא רציני! לא שווה לפספס בחור שכזה. אני מבקש, שתיפגשי איתו בבקשה, לא כדאי לוותר על בחור שכזה!". אני עמדתי בשלי ואמרתי לו שאני לא מוכנה בשום אופן. אבי כעס עליי וקבע לי: "אתם תיפגשו!". העניינים התחממו, עד שמרוב עצבים, קמתי ממקומי ואמרתי לאבי: 'אם אתה תפגיש אותי עם הבחור הזה, אז שלא אתחתן אף פעם! אני לא רוצה להתחתן ... בכלל!'. כך אמרתי לו כשהייתי בגיל 20".

הרב שמע את הדברים ואמר בבהלה: "באמת? ככה אמרת לו?!". והיא ענתה לו: "כן, כי הוא הרגיז אותי". הרב הזדעזע כולו ואמר לה בחלחלה: "אבל הרי 'ברית כרותה לשפתיים, שאינן חוזרות ריקם', בורא עולם כרת ברית עם שפתיו של האדם שדבריו ישפיעו ואף יוכלו להזיק לו. הרי דתן ואבירם שהיו רשעים, כשהיו עם קורח ועדתו וחלקו על משה, הם אמרו לו: "לא נעלה", ואומר רש"י שהתקיים דיבורם, ואכן ירדו חיים שאולה, בגלל שקיללו את עצמם!... אם כן כיצד זה שקיללת כך את עצמך?".

"היכנסי עימנו לרכב", ביקש ממנה הרב. לאחר 10 דקות של נסיעה מבאר שבע - הגענו לכולל ערב. הרב הוציא 10 אברכים והעמיד אותה במרכז. היא עמדה וקיבלה על עצמה לשמור על הפה שלה ושלא תקלל יותר את עצמה, ואז ערכו לה האברכים עם הרב תיקון קללות שסידר מרן החיד"א המובא בסיפורים, והתירו לה את אותה קללה שלפני 16 שנה. וחזרנו לרכב".

לאחר חודש ימים... היא מגיעה אליי למשרד ואומרת לי: "כבוד הרב, אני רוצה להזמין אותך למסיבת האירוסין שלי ב"ה שתיערך, באותו אולם שנפגשנו, אולם 'פרדייז' בבאר שבע. מצאתי בחור נפלא בן 38 מדרום אמריקה, שהקב"ה גלגל שניפגש בחודש האחרון והחלטנו להתחתן בשעה טובה".

"הגענו לאירוסין, היו שם כ-400 אנשים, והרב ביקש מהכלה רשות לספר לציבור את כל הסיפור. הכלה הסכימה והרב סיפר לפני הציבור על כל מה שקרה בדיוק לפני חודש באולם הזה, וכיצד קיללה את עצמה ועשינו לה התרת קללות, והיום לאחר חודש היא מצאה את זיווגה".

"ואז פנה הרב אל הציבור ואמר: 'אני בטוח שבמשך כל השנים הללו, המשפחה, החברים, הציעו לה: 'אולי תעשי דיאטה? אולי זה בגלל המשקפיים שלך? אולי את צריכה לשנות לבוש? אבל הקב"ה הראה לכולנו, שהכל היה בגלל הפה, בגלל הברית שהוא כרת עם השפתיים, שלא ישובו ריקם!'".

<p>הרב מנחם בן יוקטוריה בצרי צ"ל יעקב בן סלימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמרים בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקנין צ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסטריא אטון צ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת אירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי יזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה</p>	<p>לע"נ</p> <p>תמצ"ה</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי צ"ל הרב יעקב בן מרגלית צ"ל שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל</p>	<p>הרב שמואל בן שמחה דרזי צ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותון ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל</p>
---	--	--	---	--